

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 301

TARRAGONA, DIMARTS, 13 DE JULIOL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Continua la victoriosa ofensiva del nostre Exèrcit. Fem-nos dignes dels nostres soldats! Tots a l'una fins a la victòria definitiva!

Consigna d'unitat

Tant per a guanyar la guerra contra el feixisme estranger i la reacció indígena com per a transformar les torrentades revolucionàries, naturalment turbulentes i caòtiques, en forces fecundants que empenyin i serveixin el progrés humà, ha d'establir-se com una realitat indiscutible la consigna d'unitat.

Unitat d'acció expressada en el Govern, instrument on es fonguin i coordinin el pensament i l'autoritat de tots. És unitat bàsica per actuar en el front i en l'interior. La unitat en els fronts és la unitat de comandament. Ha estat de fer entendre, però, avui es pot donar per ben conquerida. La imminència del perill, que en els fronts de guerra es sent de manera tangible i contundent, ha fet que els mateixos combatents se n'adonessin i la reclamessin, a despit de mentalitats doctrinàries poc capaces de renovar-se i adaptar-se a les proves crudels de l'experiència.

A l'interior, a la reraguarda, els arbres i la brossa tot sovint han impedit de veure el bosc. Molts elements estranys han coincidit en posar una bona als ulls de la reraguarda i li han eixordat les orelles perquè no sentís la proximitat de la guerra. L'enlluernament i la ximpleria a la reraguarda ha estat en raó directa del seu allunyament i de la seva manca de sensibilitat per la guerra. L'explosió d'odis personals, l'orgia de les concupiscències morboses, el regne dels instints desfermats, explotat pels provocadors a sou, ha estat possible mercès a la despreocupació de la guerra, a la creença de què ja era assegurada la victòria per l'esforç d'altres i de què hom es podia disputar impunement la pell del tigre abans de matar-lo.

Han passat els mesos i el problema plantejat el primer dia resta en peu, però agerantat, amb una precisió de contorns que destaca encara més el seu volum.

La gran massa popular treballadora, víctima de la psicosis inevitable en tota revolució, se n'adona de què amb eridoria i xaranges imbecils li havien omplert el cap de fum i d'una enganyadora eufòria. Ven que no és amb esgarips histèrics ni fanfarronades de valent borratxo com es pot batre el feixisme i guanyar la guerra. Si més no, el fort sotrac del 3 de maig ha servit per a fer reaccionar virilment al poble i deturar-la a ran de l'abim que als nostres peus s'havia obert. La guerra s'ha de guanyar realitzant la unitat a la reraguarda.

La unitat a la reraguarda vol dir la unitat de tots els antifeixistes. La unitat ha d'ésser àmplia i el criteri únic de voler guanyar la guerra. A la unitat han d'entrar-hi tots els que vulguin guanyar la guerra. En aquestes hores, que segueixen essent greus i seguiran essent-ho fins a la plena victòria assolida, una sola preocupació ha de regir tota la vida pública i tota la vida íntima: guanyar la guerra. Es bo tot el que serveixi a aquest fi. Es dolent tot allò que s'hi oposi. Són els nostres germans tots aquells que ajudin; són els nostres enemics tots els que obstaculitzin i facin nosa. Als uns els braços i la vida. Als altres, la mort. És la llei de la guerra. No és temps de discutir sinó d'obrar energicament, amb precisió fatal, amb l'automatisme d'una màquina de guerra. Ha d'aixafar-se i desarrelar-se tota la mala herba, tota la brossalla que vulgui sembrar entre nosaltres la deslleialtat i la traïció que engendren la divisió i en definitiva la inacció suïcida. L'espectacle de deu mesos de negligència al front d'Aragó, a base de reclamar les armes que s'amagatzemaven a la reraguarda per apunyalat a traïció la revolució i la victòria, és experiència suficient per a proclamar i reclamar, aquesta vegada amb esperança d'èxit, la consigna d'unitat.

Unitat del front i de la reraguarda. Unitat de comandament i de Govern. I per a millor servir aquestes necessitats, crear les condicions que les facin possibles.

Les condicions que han de fer possible i fecunda la consigna d'unitat antifeixista a Catalunya, són la unitat sindical i la unitat nacional. Cal que ens sentim units com a treballadors i com a lliures ciutadans de Catalunya. Per això propugnem per la unitat, i si més no, la intel·ligència cordial entre la C. N. T. i U. G. T. Això és més fàcil de comprendre i de realitzar per tots els nacionalistes que maldem per intensificar la unitat dels catalans.

Divideix i venceràs, és la màxima maquiavèlica adoptada pel jositisme. Uneix i venceràs, ha d'ésser la nostra consigna de treballadors i d'homes lliures.

MANUEL GALES

Posem-hi remei

El cost de la vida resulta ja gairebé insostenible i és hora de cercar solucions pràctiques que evitin que la reraguarda sigui en breu temps la preocupació màxima dels nostres governants.

Les subsistències augmenten diàriament. L'oli, peix, carn i verdures, que tots són articles de primera necessitat, han augmentat un 150 per 100. El vestir potser ha augmentat encara més.

Millor dit: tot augmenta considerablement i amb els salaris actuals ja ningú pot viure.

Som partidaris de rebaixar l'actual cost de la vida i no augmentar salaris. La crisi que vivim no aconsella altra cosa. Hi han augmentats injustificats però no és pas el nostre desig entrar a fiscalitzar articles per article. Tots els comerços o serveis collectivitzats també s'han posat al costat de la moda i els gèneres o serveis que realitzen han sofert els màxims augmentos. Els transports una vergonya i un abús!

Això demostra que és el Govern i únicament ell qui ha de posar remei a aquest estat anormal que pot perjudicar l'ordre.

Tothom parla de restablir l'ordre a la reraguarda, però per a realitzar això, manca que fem tots els esforços i que el Govern actuï.

Combat naval entre la flota lleial i el pirata "Canarias"

València, 12. — Aquest matí, a dos quarts de set, es dirigia a València un vaixell mercant espanyol custodiat per dos destructors de la nostra esquadra, i a l'altura de Cullera ha aparegut un creuer rebel, segons els ha semblat el "Canarias", que ha pretès emportar-se el vaixell mercant. Aquest ràpidament ha seguit el camí i ha arribat a València sense novetat.

Els destructors han fet foc contra el creuer pirata; i com que aquest ha contestat, s'ha entaulat un combat marítim de força intensitat, els disparats dels canons dels vaixells s'han sentit perfectament a València.

En sentir les detonacions, hi han acudit altres quatre destructors republicans i en dividir-los el "Canarias", ha fugit a tota velocitat.

A València han funcionat les sirenes d'alarma. A les vuit hom ha donat el senyal d'haver passat el perill.

S'assegura, encara que no ha pogut comprovar-se que els nostres vaixells han tocat amb un dels seus disparats el creuer facciós, i li han ocasionat avaries a la torre.

Diumenge les nostres tropes en gloriós avanç prengueren Villanueva del Pardillo

S'han fet més de sis-cents presoners

El comunicat oficial

Madrid, 11. — Comunicat oficial de guerra de les deu del matí:

Aquesta matinalada les nostres tropes han pres Villanueva del Pardillo, prosseguint així victoriosament l'avanç iniciat dies enrera al sector de la Serra del Guadarrama.

El nombre de presoners fets a Villanueva del Pardillo passa de sis-cents, i entre ells hi ha set oficials.

Hom procedeix a la classificació

del material pres, que és molt nombros. Ens havem apoderat de molts fusells. A més a més, han caigut a poder nostre, dos canons antitancs, set metralladores, quatre fusells-metralladores, una estació de radio-telegrafia, un dipòsit de queviures i un altre de municions.

Les tropes que han efectuat l'ocupació de Villanueva del Pardillo pertanyen al 13 cos de l'Exèrcit.

Ampliació del comunicat oficial

Madrid, 11. — Comunicat oficial de guerra de les onze de la nit:

Es complementa el comunicat de les deu del matí, que donava compte de l'ocupació de Villanueva del Pardillo, amb els següents detalls:

La nit del dissabte, la primera brigada de la 10 Divisió havia assolit les posicions a cavall de la carretera que va de Majadahonda a la carretera de Brunete a El Escorial, situant-se a uns 500 metres al NE. i SE. de Villanueva del Pardillo.

A mitja nit, el cap de l'esmentada brigada Mayor Gallego, enllestit els preparatius per a l'assalt, passant un batalló al NO. i el segon al SE. de Villanueva del Pardillo, mentre un altre passà al Sud perquè servís de reserva. L'atac estava disposat per a realitzar-lo amb grànades de mà. Tot just iniciat l'atac, la guarnició de Villanueva del Pardillo, constituïda per un batalló del regiment de Sant Quintín, es rendí. Prèviament havia desaparegut el comandament que la manava. El capità, que en substitució es féu càrrec del comandament, es suïcidà en veure's perdut.

A l'ocupació de Villanueva del Pardillo cooperà eficaçment un batalló de la brigada Garibaldi, pertanyent a la 34 Divisió, el qual prenent com a base de partida el pont de Retamares damunt el Guadarrama, avançà fins a situar-se en el pont sobre el Guadarrama, en la carretera de Las Rozas a Villanueva del Pardillo, així com a ambdós

costats del riu, la qual cosa impedia la comunicació de les tropes tancades a Villanueva del Pardillo amb la resta de les forces faccioses.

El nombre de presoners que s'havien enviat el migdia era de cinc-cents trenta. Els presoners arribaren a les cinc de la tarda al Quarter general. Els soldats demostraven una gran alegria de veure's alliberats d'una esclavitud odiosa, i tant al Quarter general com des dels camions, camí de Madrid, on foren traslladats, donaven frenètiques visques a la República i saludaven amb el puny enlaire tots els transeünts.

Els oficials presoners no regatejaven llurs elogis al nostre exèrcit per la forma brillant com s'ha desenvolupat el nostre atac a Villanueva del Pardillo. També es mostraven sorpresos de la nostra organització militar, de la qual no ens creien capaços. Digueren que havien sol·licitat constantment auxili del comandament superior, i que en vista de no haver-lo rebut i considerant impossible la perllongació de la resistència s'havien rendit.

Entre els presoners hi ha un capellà que, segons ell, exercia prop de les tropes faccioses funcions semblants a la dels nostres comissaris polítics.

Amb l'ocupació de Villanueva del Pardillo, assolida en aquesta part de les operacions iniciades el dimarts passat, s'ha aconseguit un avanç de setze quilòmetres.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

